

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji w Zimbabwe, w tym ostatnią z dnia 16 grudnia 2004 r.¹,
 - uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2005/146/WPZiB z dnia 21 lutego 2005 r. przedłużające wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB odnawiające środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe² i rozporządzenie Komisji (WE) nr 898/2005 z dnia 15 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe³,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dnia 19 maja 2005 r. reżim Mugabe nasilił ucisk obywateli Zimbabwe poprzez brutalne zniszczenie tysięcy domostw w Harare, Bulawayo i innych miastach w ramach tzw. operacji „Przywrócić porządek” (Operation Drive Out Rubbish), zakrojonej na tak szeroką skalę, że według szacunków ONZ ponad 200 000 osób pozostaje obecnie bez dachu nad głową i środków do życia, a także mając na uwadze fakt, że wiele z przesiedlonych w ramach operacji osób mieszka obecnie nad rzeką Mukluvisi, w warunkach sprzyjających rozprzestrzenianiu się chorób,
- B. mając na uwadze, że osoby lojalne wobec Mugabe skupiły w swoich rękach władzę po sfałszowanych wyborach parlamentarnych z dnia 31 marca 2005 r., którym towarzyszyły środki nacisku i zastraszania i które nie spełniły akceptowanych przez społeczność międzynarodową standardów demokratycznych,
- C. mając na uwadze spotkanie przywódców G8 w Gleneagles w dniach 6-8 lipca 2005 r. oraz fakt, że przewodnicząca G8 Wielka Brytania uznała pomoc dla Afryki za swój priorytet; mając na uwadze, że kampania Live8 zwróciła dodatkową uwagę na problemy Afryki, włączając w to potrzebę dobrego zarządzania,
- D. mając na uwadze, że dnia 24 maja 2005 r. unijni ministrowie ds. rozwoju zgodzili się zwiększyć pomoc UE do poziomu 0,56% dochodu narodowego brutto do roku 2010, w celu osiągnięcia poziomu 0,7% w roku 2015, dążąc przez to do spełnienia Milenijnych Celów Rozwoju; mając na uwadze, że zwiększenie tej pomocy oznacza kwotę dodatkowych 20 mld EUR rocznie do roku 2010,
- E. mając na uwadze fakt, że sama pomoc niewiele przyniesie Afryce, jeśli nie będzie jej towarzyszyć dobre zarządzanie, rządy prawa i poszanowanie praw człowieka, a także mając na uwadze fakt, że reakcja afrykańskich rządów na zdarzenia w Zimbabwe jest podstawowym wyznacznikiem ich zaangażowania w rozpowszechnianie tych wartości,

¹ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0112.

² Dz.U. L 49 z 22.2.2005, str. 30.

³ Dz.U. L 153 z 16.6.2005, str. 9.

- F. mając na uwadze fakt, że dawniej Zimbabwe dysponowało silną gospodarką, eksportowało żywność do innych państw afrykańskich i było w stanie wspierać swoich słabszych sąsiadów w przewyciężaniu przez nich trudności, a obecnie jest państwem słabym, z milionami obywateli uzależnionymi od pomocy żywnościowej dostarczanej przez wspólnotę międzynarodową,
- G. mając na uwadze, że Światowy Program Żywnościowy (WFP) ONZ szacuje, że Zimbabwe będzie potrzebowało 1,8 mln ton metrycznych zboża, aby zaspokoić potrzeby żywieniowe 4 mln swoich niedożywionych lub żyjących na skraju głodu obywateli, podczas gdy krajowa zdolność produkcyjna Zimbabwe wynosi obecnie zaledwie od 400 000 do 600 000 ton metrycznych zboża,
- H. mając na uwadze, że Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) stwierdził, że zaległe płatności Zimbabwe w stosunku do MFW wynoszą 295 mln dolarów USA oraz że akcje wyburzania prowadzone w miastach przez reżim Mugabe, wraz ze zmniejszającą się produkcją rolną, spowodują dalszy wzrost inflacji, prowadząc do pogłębiającego się kryzysu gospodarczego,
- I. mając na uwadze fakt, że przedsiębiorstwa z Państw Członkowskich UE nadal nabywają produkty, które uważa się za pochodzące z gospodarstw podlegających bezpośredniej kontroli reżimu Mugabe,
- J. mając na uwadze fakt, że Unia Afrykańska odmówiła interwencji na rzecz położenia kresu brutalnemu uciskowi wprowadzonemu przez Mugabe oraz fakt, że prezydent Republiki Południowej Afryki, Thabo Mbeki, odmówił chociażby skrytykowania działań Mugabe, a tym bardziej podjęcia konkretnych środków przeciwko jego reżimowi,
- K. mając na uwadze, że Południowoafrykańska Wspólnota Rozwoju (SADC) nadal utrzymuje regionalne, pokojowe centrum szkoleniowe w Harare,
- L. mając na uwadze zobowiązanie podjęte przez Radę w lutym 2005 r., przy okazji przedłużenia okresu objęcia sankcjami reżimu Mugabe, zgodnie z którym zobowiązała się ona do poddania tych sankcji kolejnemu przeglądowi „w świetle wyborów parlamentarnych mających odbyć się w Zimbabwe w marcu 2005 r.”,
- M. mając na uwadze, że unijny zakaz podróżowania w stosunku do Zimbabwe uległ rozszerzeniu w dniu 15 czerwca 2005 r., w celu objęcia nim blisko 120 uczestników reżimu Mugabe; mając na uwadze, że rozszerzenie tego zakazu nie przyniesie efektów, jeżeli sankcje nie będą skrupulatnie przestrzegane; mając na uwadze, że Rada nie podjęła żadnych innych środków przeciwko reżimowi Mugabe od sfałszowanych wyborów w dniu 31 marca 2005 r., ani też w następstwie ostatnich aktów wzmożonego ucisku ludności,
- N. mając na uwadze, że Roy Bennett, były poseł należący do opozycyjnego Ruchu na rzecz Zmiany Demokratycznej (MDC) został zwolniony z więzienia dnia 28 czerwca 2005 r., po ośmiu miesiącach przetrzymywania w potwornych warunkach,
- O. mając na uwadze, że najbliższe posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych UE (GAERC) odbędzie się w dniach 18-19 lipca 2005 r. i będzie odpowiednim forum do podjęcia działań,
- 1. w tym szczególnym momencie, w którym wspólnota międzynarodowa uznaje kluczowe

znaczenie Afryki, potępia reżim Mugabe za nasilenie ucisku obywateli Zimbabwe i wyraża głębokie rozczarowanie z powodu braku krytyki reżimu Mugabe i braku podjęcia działań przeciwko temu reżimowi ze strony innych afrykańskich rządów, zwłaszcza rządu Republiki Południowej Afryki, SADC i Unii Afrykańskiej;

2. wzywa grupę G8, aby wymogła na tej części organizacji regionalnych i narodów afrykańskich zobowiązanie do dobrego zarządzania, zwalczania korupcji, wspierania demokracji, rządów prawa i poszanowania praw człowieka oraz do postępu gospodarczego, i w tym względzie postrzega Zimbabwe jako przypadek testowy;
3. żąda natychmiastowego zakończenia masowych przesiedleń przez reżim Mugabe i nalega, aby zagwarantowano nieograniczony dostęp dla organizacji pomocowych i humanitarnych niosących wsparcie dla osób przesiedlanych w ramach operacji „Przywrócić porządek”;
4. podtrzymuje, że mieszkańcom Zimbabwe należy zapewnić pomoc za pośrednictwem organizacji pozarządowych, i wzywa Komisję do uczynienia wszystkiego co w jej mocy, aby zapewnić, że dostarczanie pomocy nie będzie utrudniane przez reżim Mugabe;
5. wzywa do ustanowienia międzynarodowej komisji śledczej do zbadania wykorzystywania żywności i schronienia jako narzędzia walki politycznej;
6. wyraża ubolewanie z powodu słabej postawy Unii Afrykańskiej, w szczególności Republiki Południowej Afryki i kilku innych sąsiadów Zimbabwe, przyglądających się na codzienne gnębienie mieszkańców Zimbabwe i niszczenie gospodarki tego kraju; przypomina rządowi Republiki Południowej Afryki o szczególnej odpowiedzialności w stosunku do sąsiadującego z nią Zimbabwe i wzywa go do wysiłków dla zapewnienia, że reżim Mugabe natychmiast zaprzestanie przesiedleń;
7. wzywa (SADC) do zamknięcia regionalnego pokojowego centrum szkoleniowego w Harare na znak jej gotowości do wywarcia presji na reżim Mugabe;
8. odmawia uznania wyników sfałszowanych wyborów w dniu 31 marca 2005 r., które nie spełniały uznanych w skali międzynarodowej standardów demokratycznych, w tym standardów SADC;
9. wyraża ubolewanie, że Rada nie odpowiedziała na konsekwentne wezwania Parlamentu do zwiększenia presji wywieranej na reżim Mugabe;
10. nalega, w kontekście sytuacji w Zimbabwe i woli naszych narodów na rzecz wspierania Afryki, aby Rada podjęła poważne działania dla poprawy sytuacji w Zimbabwe; wzywa w tym celu Radę do zamknięcia luk w istniejących docelowych sankcjach UE i do wyraźnego zobowiązania się do ich rygorystycznego wdrażania ze strony wszystkich Państw Członkowskich;
11. nalega, aby środki te obejmowały ograniczenie wszystkich powiązań gospodarczych z Zimbabwe, z których reżim czerpie bezpośrednio korzyści (takich jak handel z gospodarstwami rolnymi kontrolowanymi przez członków reżimu), określenie i zastosowanie (we współpracy ze Stanami Zjednoczonymi i krajami Commonwealthu) środków przeciwko tym, którzy dostarczają zaplecza finansowego antydemokratycznym działaniom reżimu, oraz uniemożliwienie dostępu członkom rodzin popleczników Mugabe do zatrudnienia i szkolnictwa w Państwach Członkowskich UE;

12. wzywa do powołania Specjalnego Wysłannika UE do Zimbabwe w celu pobudzenia działań państw afrykańskich (we współpracy ze Stanami Zjednoczonymi i krajami Commonwealthu) oraz do zawieszenia powrotu zimbabweńskich azylantów z Państw Członkowskich do czasu poprawy sytuacji w Zimbabwe;
13. wzywa przedsiębiorstwa w Państwach Członkowskich UE prowadzące handel z Zimbabwe do stosowania przejrzystych praktyk prowadzenia interesów, odmowy zawierania kontraktów z partnerami, którzy brali udział w programie przejmowania gruntów przez Mugabe, oraz działania w sposób korzystny dla mieszkańców Zimbabwe, a nie reżimu Mugabe;
14. popiera wyrażone przez Przewodniczącego Komisji rozczarowanie brakiem odpowiedzi ze strony Unii Afrykańskiej i Republiki Południowej Afryki na kryzys w sferze praw człowieka w Zimbabwe oraz nalega, aby w swojej przyszłej „Strategii dla Afryki” Komisja szeroko uwzględniła niniejszą rezolucję;
15. wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do poważnego i pilnego zwrócenia uwagi na ucisk mający miejsce w Zimbabwe i do zbadania, w jakim zakresie osoby odpowiedzialne mogą zostać rozliczone;
16. z zadowoleniem przyjmuje zwolnienie z więzienia Roya Bennetta, ale ubolewa nad jego skandalicznym traktowaniem przez reżim Mugabe i wzywa do zwolnienia pozostałych 30 000 niewinnych ofiar uwięzionych w wyniku operacji „Przywrócić porządek”;
17. wzywa Roberta Mugabe do ustąpienia oraz wzywa do ustanowienia w Zimbabwe rządu tymczasowego z udziałem ugrupowań opozycyjnych i innych osób dobrej woli w celu przywrócenia w Zimbabwe akceptowalnych standardów rządzenia i zaradzenia sytuacji załamania gospodarki i sytuacji w zakresie praw człowieka;
18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania tej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Państw Członkowskich, rządowi państw G8, rządowi i parlamentowi Zimbabwe, rządowi i parlamentowi Republiki Południowej Afryki, Sekretarzowi Generalnemu Commonwealthu, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Przewodniczącym Komisji i Rady Wykonawczej Unii Afrykańskiej oraz Sekretarzowi Generalnemu SADC.